

SONGY „NEW GODS YANG JIAN - NOVÉ BOŽSTVO: YANG JIAN“

Vzpomínky

V dětství jsem rád do lesa chodíval
a vánek hrající si s listím sledoval.
Za zvuku větru jsem ti zpíval,
a na tvůj úsměv vzpomínal.
V dětství jsem rád k říčce chodíval
a kamenům s vodou si hrajícím naslouchal.
Za zvuku vodopádu jsem ti zpíval,
a na tvůj hlas vzpomínal.
Vzpomínky z mého mládí
pokaždé oživit dokáže
známý zvuk, co sluch pohladí
a přírodě jazyk rozváže.

Refren: Ve větru setrvávám
a v dešti postávám,
známým zvukům se poddávám.
Vzpomínkám svým se oddávám.

Před očima se vzpomínky míhají
a zarmoucené srdce rozechvívají.
Po větru ti zprávu posílám,
že na tebe často myslívám.
Nesplněná přání se nezapomínají
a bolavé srdce rozechvívají.
Po vodě ti zprávu posílám,
že tvou odpověď očekávám.

Refren: Ve větru setrvávám
a v dešti postávám,
známým zvukům se poddávám
a vzpomínkám svým se oddávám.

Hvězdy na obloze noční
mi připomínají pohled tvůj.
A měsíc jako tvůj úsměv ční.
Proto na místě nehybně stůj.
Hřejivý vánek, co mnou proletí,
je jako rukou tvých objetí.
Za konejšivých zvuků přírody usínám.
Na ukolébavku tvou vzpomínám.

Milostná píseň

Obdivuji její vnitřní i vnější krásu,
ale bojím se, že nepřijme mou lásku.
Cítím se ztracený, svázaný a neschopný odejít.
Přál bych si, abych jí své upřímné úmysly mohl říct.
Té nádherné dívce, která etiku a poezii ovládá.
Ta, která mi neřekne odpověď dá.
Ukáže mi hluboký cit,
ze kterého budu pocit mít,
že nejsem ztracený, svázaný a neschopný odejít.

Zpověď

Kolik temných zákoutí existuje,
tolik nenávisti tu je.
Proto jsou chladná lidská srdce.
Jako odvrácená strana měsíce.
Kdekdo se vrhá nebezpečí vstříc.
Nebesa o štěstí prosí... volá z plných plic.
Za vidinou míru a vůlí svobodnou.
Statečně čelí vlastnímu strachu,
ustane bolest a starý svět zmizí v prachu.

Přání

Ač světy nekonečné jsou, nemám se kde uchýlit.
Bojím se, že mohu mým světlem narušit blahobyt.
Je tolik věcí, které mohu svou nespoutaností ohrozit.
Dobré i špatné skutky se na světě i beze mě budou dít.
Sláva i bohatství jsou jen písek v ruce, nechám je jít. K čemu je mít.

Refren: Radost i smutek, mírumilovnost i hněv,
v mém srdci širším než nebe se rozžíná.
Věřím v bezpečí všech, při pohledu na tento svět,
že žádné světlo nezhasíná.
Bránit všechny lidi na světě,
sebrat odvahu a čelit nekonečné temnotě,
rozptýlit nekonečnou tmu i chlad,
zastavit války, nemoci a hlad,
ubránit každický láskyplný vztah,
rodiny, milence, toť nejtěžší tah,
hájit hordy lidí, co hledají zastání,
budu statečný, nevzdám se svého přání.

Tak jako roční období jen okamžikem jsou a léta se mihají,
pohybem slunce a měsíce se den a noc se střídají,
už od dob Třech říší se o mně mýty, jako o božstvu povídají.

Báseň Shen Gongbaa

Potulný hudebník do Chang'anu míří.
Nehledá domov, nýbrž tóny své šíří.
V paláci Jianzhang flétnou se čepýří.
Pak švestkovým vínem noc prohýří.